

„Niechaj nikt, gdy wystawiony
jest na pokusę, nie mówi:
Przez Boga jestem kuszony;
Bóg bowiem nie jest podatny
na pokusy ani sam nikogo
nie kusi.”

Jak. 1,13

„Jeśli ktoś sądzi, że jest pobożny,
a nie powściąga języka swego,
lecz oszukuje serce swoje,
tego pobożność jest
bezużyteczna.”

Jak 1,26

„Ale niech prosi z wiara,
bez powątpiewania;
kto bowiem wątpi,
podobny jest do fali morskiej,
przez wiatr tu i tam miotanej.”

Jak 1,6

„Błogosławiony mąż, który
wytrwa w próbie,
bo gdy wytrzyma próbę,
weźmie wieniec żywota,
obiecany przez Boga tym,
którzy go miłują.”

Jak.1,12

„Wiedzcie to, umiłowani bracia moi.
A niech każdy człowiek
będzie skory do słuchania,
nieskory do mówienia,
nieskory do gniewu.”

Jak. 1,19

„Bo jeśli ktoś jest słuchaczem Słowa,
a nie wykonawcą, to podobny jest
do człowieka, który w zwierciadle
przygląda się swemu naturalnemu
obliczu: Bo przypatrzył się sobie
i odszedł, i zaraz zapomniał, jakim
jest.”

Jak. 1,23-24

„A jeśli komu z was brak
mądrości, niech prosi Boga,
który wszystkich obdarza
chętnie i bez wypominania, a
będzie mu dana.”

Jak. 1,5

„Wszelki datek dobry
i wszelki dar doskonały zstępuje
z góry od Ojca światłości;
u niego nie ma żadnej odmiany
ani nawet chwilowego zaćmienia.”

Jak. 1,17

„Poczytujcie to sobie
za najwyższą radość, bracia moi,
gdy rozmaite próby
przechodzicie, Wiedząc,
że doświadczenie wiary waszej
sprawia wytrwałość.”

Jak. 1,2-3

„Nad tym, który nie okazał miłosierdzia, odbywa się sąd bez miłosierdzia, miłosierdzie góruje nad sądem.”

Jak. 2,13

„Bracia moi, nie czynicie różnicy między osobami przy wyznawaniu wiary w Jezusa Chrystusa, naszego Pana chwwały.”

Jak. 2,13

„Bo jak ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa.”

Jak. 2,26

„Jeśli jednak wypelniecie zgodnie z Pismem królewskie przykazanie: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego, dobrze czynicie.”

Jak. 2,8

„Lecz jeśli czynicie różnicę między osobami, popełniacie grzech i jesteście uznani przez zakon za przestępców. Ktokolwiek bowiem zachowa cały zakon, a uchybi w jednym, stanie się winnym wszystkiego.”

Jak. 2,9-10

„Widzisz, że wiara współdziałała z uczynkami jego i że przez uczynki stała się doskonała.”

Jak. 2,22

„Posłuchajcie, bracia moi umiłowani! Czyż to nie Bóg wybrał ubogich w oczach świata, aby byli bogatymi w wierze i dziedzicami Królestwa, obiecane go tym, którzy go miłują?”

Jak. 2,5

„Tak i wiara, jeżeli nie ma uczynków, martwa jest sama w sobie. Lecz powie ktoś: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę z uczynków moich.”

Jak. 2,17-18

„Ty wierzysz, że Bóg jest jeden? Dobrze czynisz; demony również wierzą i drżą.”

Jak. 2,19

„Z tych samych ust wychodzi
błogosławieństwo i przekleństwo.
Tak, bracia moi, być nie
powinno.”

Jak. 3.10

„Czy jest między wami ktoś
mądry i rozumny?
Niech to pokaże przez dobre
postępowanie uczynkami swymi,
nacechowanymi łagodnością
i mądrością.”

Jak. 3.13

„A owoc sprawiedliwości
bывa zasiewany w pokoju
przez tych, którzy pokój czynią.”

Jak. 3.18

„Bo wszelki rodzaj dzikich
zwierząt i ptaków, płazów
i stworzeń morskich może być
ujarzmiony i został ujarzmiony
przez rodzaj ludzki.”

Jak. 3.7

„Czy drzewo figowe, bracia moi,
może rodić oliwki
albo winna latorośl figi?
Tak też słony zdroj nie może wydać
słodkiej wody.”

Jak. 3.12

„Tak samo i język jest małym
członkiem, lecz pyszni się
z wielkich rzeczy.
Jakże wielki las zapala mały
ogień!”

Jak. 3.5

„Dopuszczamy się bowiem
wszyscy wielu uchybień;
jeśli kto w mowie nie uchybia,
ten jest mężem doskonałym,
który i całe ciało może
utrzymać na wodzy.”

Jak. 3.2

„Czy źródło wydaje z tego
samego otworu wodę słodką
i gorzką?”

Jak. 3.11

„Ale mądrość, która jest z góry,
jest przede wszystkim czysta,
następnie młkująca pokój,
łagodna, uścipliwa, pełna
miłosierdzia i dobrych owoców,
nie stronicza, nie obłudna.”

Jak. 3.17

„Albo czy sądzicie, że na próżno
Pismo mówi: Zazdrośnie chce
On mieć tylko dla siebie ducha,
któremu dał w nas mieszkanie?”

Jak. 4,5

„Unizcie się przed Panem,
a wywyższy was.”

Jak. 4,10

„Kto więc umie dobrze czynić,
a nie czyni, dopuszcza się
grzechu.”

Jak. 4,17

„Wiarołomni, czy nie wiecie,
że przyjaźń ze światem,
to wrogość wobec Boga?
Jeśli więc kto chce być
przyjacielem świata,
staje się nieprzyjacielem Boga.”

Jak. 4,4

„Zbliźcie się do Boga,
a zbliży się do was.
Obmyjcie ręce, grzesznicy,
i oczyśćcie serca, ludzie
o rozdwojonej duszy.”

Jak. 4,8

„Wy, którzy nie wiecie, co jutro
będzie: Bo czymże jest życie
wasze? Parą jesteście, która
ukazuje się na krótko, a potem
znika.”

Jak. 4,14

„Proście, a nie otrzymujecie,
dlatego że źle prosicie,
zamysłając to zużyć
na zaspokojenie swoich
namiętności.”

Jak. 4,3

„Przeto poddajcie się Bogu,
przeciwwstawcie się diabłu,
a ucieknie od was.”

Jak. 4,7

„Jeden jest zakonodawca
i sędzia, Ten, który może zbawić
i zatracić. Ty zaś kim jesteś, że
osądzasz bliźniego?”

Jak. 4,12

„Bądźcie i wy cierpliwi,
umocnijcie serca swoje,
bo przyjdzie Pana jest bliskie.”

Jak. 5,8

„Cierpi kto między wami?
Niech się modli.
Weseli się kto?
Niech śpiewa pieśni.”

Jak. 5,13

„Niech wie, że ten, kto nawróci
grzesznika z błędnej drogi
jego, wybawi duszę jego
od śmierci i zakryje mnóstwo
grzechów.”

Jak. 5,20

„Oto za błogosławionych uważamy
tych, którzy wytrwali.
Słyszeliście o wytrwałości Joba
i oglądaliście zakończenie,
które zgotował Pan,
bo wielce litościwy i miłosierny jest
Pan.”

Jak. 5,11

„A przede wszystkim, bracia moi,
nie przysiegajcie ani
na niebo, ani na ziemię, ani nie składajcie
żadnej innej przysięgi:
ale niech wasze "tak" będzie "tak",
a wasze "nie" niech będzie "nie", abyście
nie byli pociągnięci pod sąd.”

Jak. 5,12

„Wyznawajcie tedy grzechy
jedni drugim i módlcie się jedni
za drugich, abyście byli
uzdrowieni. Wiele może usilna
modlitwa sprawiedliwego.”

Jak. 5,16

„Przeto bądźcie cierpliwi, bracia,
aż do przyjścia Pana.
Oto rolnik cierpliwie oczekuje
cennego owocu ziemi, aż spadnie
wczesny i późniejszy deszcz.”

Jak. 5,7

„Nie narzekajcie, bracia, jedni
na drugich, abyście nie byli
sądzeni; oto sędzia już u drzwi
stoi.”

Jak. 5,9

„A modlitwa płynąca z wiary
uzdrowi chorego i Pan
go podźwignie; jeżeli zaś
dopuszcł się grzechów,
będą mu odpuszczone.”

Jak. 5,15